

A Kúria a dr. Péchy Kristóf ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt, a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 1.P.50.783/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.640.674/2011/4. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperes által 33. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. február 26-án gyalogosként közlekedési balesetet szenvedett; a balesetben a jobb felkarja két helyen eltörött. A felperes a közlekedési jelzőlámpa tilos jelzése ellenére haladt át az úttesten, amikor az alperes biztosítottja személygépkocsijával elütötte. A baleset idején a látási viszonyok kedvezőtlenek voltak; szürkület volt s esett az eső.

Az alperes biztosítottja a közlekedési lámpa előtt lassított, megállnia azonban nem kellett, mert a jelzőlámpa szabad jelzést adott. A közlekedési lámpa szabad jelzését követően gyorsítani kezdett. Az elütés helye előtt 24-26 m-re a sebessége 20-22 km/óra lehetett.

Az alperes biztosítottjának gépkocsija mögött haladó tehergépkocsi vezetője észlelve a veszélyhelyzetet kürt és fényjelzést adott, ezzel azonban a felperest a balesetveszélyre nem sikerült figyelmeztetnie. Az alperes biztosítottja a jelzés hatására fékezésbe kezdett. A sebessége a felperes észlelésekor 26-29 km/óra lehetett, az elütéskor 10 km/órára lassult. A felperes az ütközési pontig 4 métert tett meg az úttesten. A teherautó kürt jelzését

azért nem észlelte, mert hallássérült, a hallókészülékét azonban nem viselte. Az alperes biztosítottja mintegy 1,9 másodperces észlelési késedelemmel kezdett fékezni. Észlelési késedelem nélkül a baleset lassító fékezéssel elkerülhető lett volna. A felperes baleseti sérülései nem gyógyultak maradéktalanul. A jobb vállízület mozgása jelentősen beszűkült, terhelhetősége csökkent, mozgatása fájdalommal jár, a jobb kéz szorító ereje kis mértékben csökkent.

A felperes keresetében a balesettel, valamint ápolásával kapcsolatos költségei, gyógyszer, háztartási kisegítő igénybevételeivel járó és közlekedési többletköltségeire 2009. október 1-től kártérítési járadék és 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a felperes kárait a felszámított összegben nem vitatta, de a felperesre terhesebb 60-40%-os kármegosztás tartott indokoltnak.

Az első fokú bíróság a felperes dologi kárai, költségei fejében 300.000 forint, nem vagyoni kártérítés címén 500.000 forint és kamatai, továbbá 2011. szeptember 1-től havi 3000 forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a felperes is és az alperes biztosítottja is közlekedési szabályt sértett. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975 (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 8. § (2) bekezdés c) pontja tiltja, hogy a forgalomirányító készülék piros fényjelzésénél a gyalogos az úttestre lépjen. A felperes a közlekedési jelzőlámpa piros fényjelzésénél lépett az úttestre. A KRESZ 26. §-ának (4) bekezdése előírja, hogy a jármű sebességét úgy kell megválasztani, hogy a vezető a járművét meg tudja állítani az általa belátott távolságon belül, és minden olyan akadály előtt, amelyre az adott körülmények között számítani kell. „Az alperesi biztosítottnak számítani kellett volna arra, hogy a kijelölt gyalogos átkelőhelyen esetlegesen gyalogos halad át, még akkor is, ha a forgalomirányító fényjelző készülék számára biztosított elsőbbséget. Az alperes biztosítottjának kellő figyelem esetén észlelnie kellett volna a gyalogos mozgását.”

A baleset a gépkocsivezető részéről objektíve nem volt elháríthatatlan, ezért az alperesi biztosított a felelősség alól a Ptk. 345. §-ának (1) bekezdése értelmében nem mentesülhet. A balesetben azonban a felperes is felróhatóan közrehatott, ezért a Ptk. 345. §-ának (2) bekezdése alapján kármegosztás alkalmazása volt indokolt. Az eset összes körülményeit mérlegelve a balesetben érintettek a kárt egyenlő arányban kötelesek viselni.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a felperes által

fellebbezett részében helyes indokainál fogva helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában kiemelte: a felperes alaptalanul vitatta felróható közrehatását a balesetben, ugyanis a forgalmat egyáltalán nem figyelve, a balesetmentes közlekedéshez szükséges és elvárható körültekintést és figyelmet elmulasztva közlekedett. Alaptalanul vitatta a felperes a háztartási kisegítő igénybevételeivel járó költségek pótlására megállapított járadék összegét is. A háztartási munkákat a családban ugyanis négy felnőtt családtag látja el, a felperes a háztartási munkákban életkorára természetes eredetű megbetegedéseire tekintettel egyébként is csak korlátozott mértékben tudna részt venni. Helyes mérlegeléssel - a balesetben való felróható közrehatására is figyelemmel állapította meg az elsőfokú bíróság a felperest megillető nem vagyoni kártérítés összegét is. A kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8. §-ának (5) bekezdése alapján helyesen történt a kamatfizetési kötelezettség kezdőidőpontjának meghatározása is, mert a kárbejelentés kellő időpontban való megtételében nem volt akadályozva.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kármegosztás mellőzésével a 800.000 forint egy-összegben megállapított marasztalási összeg 3.296.463 forinttal, a havi 3000 forint kártérítési járadék havi 8000 forinttal történő felemelését kérte.

Nem vitatta, hogy közlekedési szabályszegést követett el, mert a forgalomirányító lámpa tilos jelzése ellenére lépett az úttestre. Kármegosztásra azonban ez mégsem ad alapot, mert „a felróható közlekedési magatartása” nincs okozati összefüggésben a balesettel. Arra hivatkozott, hogy a veszélyhelyzetet nem az ő úttestre lépése váltotta ki. Az alperes biztosítottja jelentős észlelési késedelem után kezdett fékezni, így a baleset a részéről nem volt elháríthatatlan. A baleset és a közlekedési szabálysértése között nincs „közvetlen okozati összefüggés”. Sérelmével arányban nem állónak tartotta a nem vagyoni kártérítés összegét is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Hangsúlyozta, hogy a felperes a balesetben jelentős mértékben közrehatott. Az a körülmény, hogy a baleset a biztosítottja részéről nem volt elháríthatatlan, kármegosztásra adott alapot a felperes felróható közrehatása folytán.

Az elháríthatatlan felperesi közrehatás a biztosítottja teljes mentesüléséhez vezetett volna.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát

jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az abban megállapított tényállás alapján bírálja felül. Ettől a tényállástól csak az esetben térhet el, ha azt a jogerős ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésével, ellentmondásos következtetéssel állapította meg, vagy ha az az iratok tartalmával ellentétes.

A jogerős ítélet mentes az említett hibáktól. Az eljáró bíróságok a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapították meg s abból helytálló jogi következtetést is vontak le.

A veszélyhelyzetet a felperes idézte elő azzal, hogy a közlekedési jelzőlámpa tilos jelzése ellenére körültekintés nélkül lépett az útestre. A baleset az alperes biztosítottja részéről objektíve nem volt elháríthatatlan, ha az lett volna, az az alperes biztosítottjának a kártérítési felelősség alóli teljes mentesülését eredményezte volna. A biztosítási esemény a balesetben részes mindkét fél felróható magatartásának következménye volt, ezért az eljáró bíróságok helyesen alkalmaztak a Ptk. 345. §-ának (2) bekezdése alapján kármegosztást. A kármegosztás arányának megállapításánál kellő súllyal vették figyelembe a balesetben részes felek ítéleti tényállásban ismertetett felróható magatartását is. A nem vagyoni kártérítést a felülvizsgálati eljárásban nem kifogásolható mérlegeléssel állapították meg.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati perköltségét.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM r. 13. §-ának (1) bekezdése és 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. május 13.

Dr. Molnár Ambrus sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs József sk. előadó bíró, Dr. Virág Csaba bíró

A kiadmány hitelül:

AM

írnok